

1934-01-05

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Hellerup (Danmark)

Modtagersted:

Nice (Frankrig)

Omtalte personer:

Den Frie Udstilling

Omtalte steder:

Den Frie Udstilling

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/III/1 - R

Omtalte udstillinger:

1934-1-?, Willumsen Udstillingen

(1934)

DOKUMENTINDHOLD

Rohde sender en nytårshilsen til Willumsen og ønsker, at det kommende år bliver produktivt for ham. Rohde overvejer ofte at besøge Willumsen nede i Frankrig, men han har svært ved at rive sig løs fra Danmark. Derudover kan han ikke forstå kunstens udvikling, og han spørger, om Willumsen har det ligeså.

TRANSSKRIFTION

5.I.1934

Norgesmindevej 16

Hellerup

Kjære Willumsen.

Ja det er længe siden, De har set denne Skrift, og De undrer Dem maaske over, hvad jeg nu har paa Hjærte –; for at De ikke skal være spændt paa, hvad der kommer, vil jeg strax sige Dem, at Brevet ikke er skrevet for andet end at bringe Dem en Hilsen fra en gammel Ven.

Det gaar jo saa ofte saaledes, at gamle Venner komme fra hinanden uden Grund, tilfældig eller maaske paa Grund af Alderen, der for mit Vedkommende viser sig ved det manglende Initiativ.

Blot dette at sætte sig til at skrive et Brev kræver en Overvindelse. Derfor har det varet saalænge med dette.

Da De blev 70 vilde jeg gjerne have sendt Dem en Lykønskning, hvis det virkelig er en Lykke at have forbrugt saa mange Aar. Men jeg vidste ikke hvor, jeg skulde finde Dem. Det hed sig dengang herhjemme, at De havde gjemt Dem et Sted i Bretagne.

Naa, men nu vil jeg i Anledning af Aarskiftet sende Dem denne

Hilsen i Erindring om gamle Dage med gode Ønsker om, at De endnu maa have gode frugtbringende Arbejds aar.

Ofte har jeg tænkt paa og haft Lyst til, megen Lyst – at besøge Dem dernede i Syden og leve lidt sammen med Dem, men det er ikke saaledes at rive sig løs i Øjeblikket, hvor Tiderne jo er vanskelige. –

Hvorledes mon De egentlig har Det, og hvorledes ser De paa den Udvikling Kunsten tager. Ja det nytter jo ikke at klynke over Tiden, men det

er jo for mig og – måske – for Dem ogsaa lidt vanskeligt at forstaa de unge og Deres Syn paa Kunsten; Man synes at Indsatsen er for ringe og Arbejdet for slapt.

Men forhaabentligt er det kun en Overgang; Verden er jo for Øjeblikket ganske af Lave.

Det siges, at De lever ret ensomt – men er det egentlig saa slemt. –

Her staar i vor Telefonbog – jeg tror 300 Kunstmalere, men jeg ser aldrig nogen af dem; jeg lever her i Hellerup lige saa isoleret som De nede i Nizza. ! –

Nu glæder jeg mig til at se den Udstilling af Deres Billeder, som aabnes om et Par Dage og saa ønsker jeg at vi maa se Dem ogsaa paa "den fri Udstilling" som i gamle Dage.

Deres gamle Ven

Johan Rohde.

5. I. 1934
Norges min dag 16
Hellerup

Kjære Willum.

Ia det er længe siden, De har set
denne Skrift, & De indrer Dem
maaske over, hvad jeg nu har
paa Hjerte —; for at De ikke skal
være spændt paa, hvad der
kommer, vil jeg sige Dem,
at Brevet ikke er skrevet for andet
end at bringe Dem en Hilsen
fra en gammel Ven.

Det gaar jo saa ofte saaledes,
at gamle Venner kommer fra
hinanden uden Grund, til-
fældig eller maaske paa
Grund af Alderen, der for

mit Vedkommende viser i, ved
det manglende Indblik.

Blev dette at sætte sig til at læse
et Brev brænder en Overvindelse.

Derfor har det været så længe med
dette.

Da De blev 70 år og i, gennem
har sendt Dem en Lyfjendelse,
hvis det virkelig er en Lykke at
have forbragt så mange Aar.
Men jeg vidste ikke hvor, i
skulde finde Dem. Det hed
sig dengang hestjerner, at De
harde gennem Dem et Sted i
Boelagene.

Nå, men nu vil i, Anledning
af Aarsdags sende Dem denne

Altid i min drig om ganske Dage
med gode Ønsker om, at De
endnu maa have gode frugtbrin-
gende Arbejds aar.

Ofte har jeg tænkt paa og haft
Lyst til, mig en Lyst - at besøge
Dem dernede i Lyden og leve lidt
sammen med Dem, men det
er ikke saaledes at rive sig løs
i Øjeblikket, hvor Tiden jo er
vandskelig. -

Howledes om De egentlig har
det, og howledes ser De paa den
Udvikling, Kønneren tager. Ja
det nytter jo ikke at klynke over
Tiden, men det er jo for mig
og - maaske - for Dem ogsaa
lidt vandskeligt at forlænge de

ings og Dens Syn paa Kunstner;
man synes at Indsatsen er for
ringe og Arbejdet for slapt.
Men forhastenhed er det ikke en Over-
gang; Verden er jo for Øjeblikket
ganske af Lave.

Det siges, at De lever ret ensomt —
men er det egentlig saa slemt. —
Her staa i vor Telefonbog — i hvor
300 Kunstmalere, men i ser aldrig
noget af dem; i lever her i Heller-
up lige saa isoleret som De ned
i Nizza! —

Nu glæder i mig til at se den
Udstilling af Dens Billeder, som aabnes
om et Par Dage og saa ønskes i
at vi maa se Dem ogsaa paa den
"Udstilling" som i ganske Dage.

Dens gamle Ven

Johan Rohde